

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRUIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉ, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar,
buiten de stad, 8 fr. „
Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 11 MAART.

Handel en nijverheid.

De koolprijzen zijn zeer vast. Te Charleroi betaalt men altijd fr. 28 tot 28.50 voor het grof grois. Te Luik is er vooral op dit oogenblik voor geringe kolen ten behoeve van steenbakkerijen, veel vraag. Men verkoopt die gemakkelijk aan fr. 23.

De deutsche steenkolen beginnen op regelmatige manier naar de belgische markt te stroomden. Zij worden te Charleroi te huis geleverd aan fr. 32,50 en bedreigen in een kort tijdsverloop, eene ernstige kookcrisis te doen aan de steenkolen der zelfde kwaliteit, welke ons land oplevert. Ondanks de prijsverlaging die in den bassin der Ruhr ontstaan is, werd er nog geene dergelijke beweging in België doch in Frankrijk gevoeld.

In de twee laatste landen wordt de ophaling oogenschijnlijk te gering, hetwelk ten duidelijken bewezen is door de groote en aangroeiende invoeren uit Duitsland naar België en uit Engeland naar Frankrijk.

In het noorden van Frankrijk wordt het grof grois verkocht aan fr. 28 tot 30 Te Parijs worden de *hailletteries* in den kelder geleverd aan fr. 50 tot 55.

Het ijzer zal niet afslaan zoolang de kolen en de coke zoo hoog in prijs blijven. Het geutijzer wordt gekwoteerd aan fr. 15,50 tot 16 De stok is nul.

De algemeene toestand der ijzernijverheid schijnt opperbest te wezen, de vragen stroomden langs alle zijden toe. De vervaardigers van spoorwegmaterieel echter schijnen van hunnen ouden voorspoed verloren te hebben en vragen onophoudend werk tegen het aanstaande jaargetijde.

Binnenland.

Men schrijft uit Charleroi :

Onze stad is donderdag nacht in opschudding gebracht. Rond 4 ure 's morgens weergalmden de kreten van brand! terwijl de stormklok hevige klepte. De werkhuisen van den heer Holbreck brandden reeds sedert eenigen tijd en men had het pas bemerkt. 't Is een werkman de genaemde Jules Heureux, gelast met 's morgens de vuren aan te steken, welke de eerste het noodsein gaf. Heureux had slechts den tijd om dampkleppen en de kraan van de stoommachien open te zetten, om eene ontploffing te vermijden. Zonder de tegenwoordigheid van geest van dezen werkman hadde men de grootste onheilen te betreuren gehad.

Ten half vijf woedde de brand overal; de vlammen sloegen langs de vensters naar buiten en raakten bijna, daar de straat zeer eng is, de overstaande huizen; wolken gensters en vlammekeus vlogen door de lucht en vielen op de daken der naburige huizen. De brandspuiten kwamen eindelijk ter plaatse, doch er viel niet meer te denken dan aan de redding der nevenstaande gebouwen van het burgerlijk gasthuis, achter de werkhuisen gelegen. Om 5 uren kwamen twee escadrons lansiers op de plaats des onheils. Eerst rond half zeven gelukte men erin zich van het vuur meester te maken. Alles was vernield. Van de werkhuisen bleven nog slechts de vier naakte muren over. De schade is aanzienlijk.

— De BELGISCHE BEDEVAARDERS TE ROME. — Een bijzonder bericht uit Rome, gedagteekend 7 maart, meldt dat de vreemde deputatiën dien dag in het Vaticaan zijn ontvangen geweest, in plechtig gehoor door den Opperpriester.

De voornaamste Europeesche natiën en Amerika waren in deze deputatie vertegenwoordigd samengesteld uit twee honderd personen.

De prins van Lichtenstein heeft een zeer krachtig adres afgelezen.

Z. H. de Paus heeft geantwoord: Het adres zegt harde waarheden, maar 't zijn waarheden. De Opperpriester heeft vervolgens eene treffende aanspraak gedaan.

Z. H. heeft de dwaling betrouwd der zwakke gersten, die 't behendig meenen, de grondbeginselen op te offeren in de hope, met hunne vijanden zich te verzoenen, en hij heeft den moed geprezen dergenen, die luidop en vrijmoedig het kwaad durven afkeuren, hen aansporende om te volharden in de worsteling, die eenmaal zal zegerieren.

De gezondheid van den H. Vader is zeer goed. Eergisteren zondag hebben de bedevaarders in 't Vaticaan de pauselijke mis bijgewoond en uit de handen van Zijne Heiligheid de H. Communie ontvangen.

Buitenlandsch nieuws.

Nederland.

Wij lezen in de *Granger Courant*: Naar wij vernemen, is eenige dagen geleden op korten

afstand van Leer in Oostfriesland eene afschuwelijke misdaad gepleegd. Aan zekere dienstmeid, sedert ongeveer 7 jaren woonachtig ten huize van eenen broodbakker in die gemeente, viel als prijs eener loterij, 300 th ten deel. Voornemens zijnde hare niet bemiddelde ouders een paar uren van daar woonachtig, in hare fortuin te doen deelen, vroeg ze op zekeren dag verlof aan haren patroon, om des middags hare ouders te mogen bezoeken. De baas gaf haar echter verschillende zaken te doen, waardoor haar vertrek werd vertraagd en eerst tegen den avond de voorgenomene reis een aanvang nam. De dienstmeid, bevreesd dat haar iets kwaads zou bejegenen, verzocht een gendarm, dien ze op den weg ontmoette, haar een eind te geleiden, hem tevens de redenen en het doel harer reis mede deelende. De politie-beambte voldeed bereidwillig aan haar verzoek, en eerst toen het licht uit de ramen der ouderlijke woning aan de verte reeds toescheen, verliet hij de dienstmeid, die verklaarde van zijn vriendelijk aanbod om haar tot aan de plaats harer bestemming te vergezellen geen gebruik te zullen maken. Nauwelijks was de gendarm een goed eind teruggekeerd, of hij hoort een hevige gegil; op zijne schreden teruggekeerd, ontmoet hij weldra een onbekende die op zijne vraag, of hij dien gil ook had gehoord, ontkennend antwoordde. Daardoor argwaan krijgende, dwingt de dienaar der wet den onbekende hem te volgen naar de woning van de ouders der dienstmeid. Daar gekomen vraagt hij aan de bewoners, of deze den aangehouden ook kennen, welke daarop verklaren dat het de bakker is, bij wien hunne dochter diende. De man werd nu door zijn geleider een eind wegs teruggevoerd, waar men na eenig zoeken aan den berm des wegs het lijk der vermoorde dienstmeid vond. Eenige oogeblikken later werd op den bakker het geld ontdekt, dat de ongelukkige dochter aan hare ouders wilde brengen.

Frankrijk.

Verscheidene dagbladen hebben over eenigen tijd romaneske bijzonderheden medegedeeld betrekkelijk zekeren *Maréchal*, die zinneloos is en te Bicêtre opgesloten is.

Hij zou uit het gesticht ontsnapt zijn, men weet niet op welke wijze en zou sedert dien niet meer terug gevonden zijn. Men voegde er bij dat deze zinnelooze een honderdtal duizend frank had gedolven in de omstreken van Bourges en Compègne en dat men op zijne aanduidingen het grootste deel van dit had terug gevonden. De meesten dezer inlichtingen zijn onnauwkeurig. *Maréchal*, uit 't departement der Aisne, is zinneloos geworden ten gevolge der ongelukken van Frankrijk. Hij is uit het gesticht van Bicêtre niet ontsnapt, daar zulks niet mogelijk is. Maar op zekeren dag dat men in 't belang zijner familie het noodig geoordeeld had hem naar de rue du Delta te brengen, gelukte hij er in de waakzaamheid der personen, die hem geleidden, te bedriegen en hij verdween uit hunne oogen. Men bleef eenige dagen zonder hem terug te vinden. De verledene week ontdekte men hem in eene gegarnierde kamer der rue d'Alésia, te Montrouge, waar men zijne zinneloosheid, die overigens zeer zacht is, niet bemerkte had. Hij had in zijn bezit 10,000 fr. in bankbriefjes, die hij zorgvuldig in zijnen overjas had genaaid. Men heeft hem naar een gezondheidsgesticht in zijn departement overgebracht.

Duitsland.

Men schrijft uit Berlijn :

In de vorige week is hier eene vereeniging van dames-socialdemocraten in het leven geroepen, waarvan 80 vrouwen van zekere leeftijd lid werden. De statuten houden in, dat iedere vrouw lid kan worden, die kan bewijzen gedurende de laatste zes maanden een zedelijken levenswandel te hebben geleid. Echter verklaarden de deelnemers dit artikel zeer liberaal te zullen opvatten. Het doel dezer beweging is: de erkenning der vrije vrouw; de middelen om het te bereiken bestaan in leerrijke voordrachten, enz. Alleen die mannen hebben toegang, die wenschen eene voordracht te houden, of die zich als voorstanders der zaak hebben doen kennen. Als eerste spreker trad de beruchte Mendel op, die de volksaankens tot onderwerp koos, doch begon met de verklaring, dat hij niet over het koken wenschte te spreken, maar alleen over de roeping der vrije vrouw. Volgens hem is de vrouw zoolks zij daar staat, gelijktijdig met Adam geboren. Een dichter noemt haar het zwakke geslacht, doch spreker leest in het boek der geschiedenis, dat ook de zachte hand der vrouw Holofernes het hoofd afgehouwen heeft.

Hij sloeg voor het woord « zacht » te vervangen door de veelbetekenende uitdrukking « gevreesde vuist. » Uit dit alles bleek zonneklaar, dat onze toestanden niet deugden, dat de vrouw

hare rechten met behulp der sociaal democratische broeders moest veroveren. Daarvan zou het gevolg zijn, dat de jonkvrouw niet langer het genadebrood moest eten, dat haar door de broodheeren in de volksaankens voor 6 pf. toegevoerd werd. Eindelijk scheen de redenaar over zijn onderwerp te willen gaan spreken, doch na verloop van twee minuten trad hij reeds met de ontdekking te voorschijn, dat het streven van vrouw Morgenstern en de burgervrouwen niets dan humbug was, evenals de artikelen der omgekochte dagbladen. Alles was humbug, behalve de sociaal democratische agitatie en de vrije liefde.

Oorverdoovende toejuichingen beloonden den redenaar, die zich het dankbetoon der burgeressen liet welgevallen. De president, burgeres Hahn, wist niets meer aan dit onderwerp toe te voegen en las daarom maar het ontwerp van statuten voor, dat door eene commissie onderzocht zou worden, waarin vijf leden gekozen werden. Voorloopig stelde zich de vereeniging, en onder het genot van wit bier, fantastische expectoratie en het aangename gezelschap der heeren, vloog de tijd snel voorbij zonder verder iets bijzonders te brengen.

De loterijen hebben in Duitsland den weg moeten volgen van de speelbanken. Zij zijn afgeschaft. Men mag zeggen dat de loterijen even gevaarlijk zijn als de speelbanken, daar zij zich voornamelijk richten tot de kleine beurzen.

Spanje.

Tuchteloosheid in het Spaansche leger.

De tuchteloosheid in het spaansche leger vermeerdert dagelijks. De ministers hebben al wel raad te houden en naar hulpmiddelen om te zien, om het kwaad uit te roeien; alles is nutteloos. Wat zij zult zaaien, zult gij maaien, zegt het spreekwoord. De republikeinen hebben de geheele ontbinding van het leger beloofd en de soldaten willen hen, nu zij aan het hoofd der zaken staan, dwingen hunne jaren lang gedane beloften na te leven.

De 16,000 soldaten die het garnizoen van Barcelona uitmaken, weigeren stellig tegen de Carlisten op te rukken. Ook te Valencia, te Saragossa, te Valladolid, weigeren de soldaten alle gehoorzaamheid aan hunne oversten.

Het gouvernement heeft aan de Cortes een wetsontwerp voorgelegd, een krediet vragende van 40 miljoen realen en een tweede om een leger van 45,000 man te lichten; maar er zal tijd noodig zijn om het geld te zoeken, als het zal gevonden worden, en er zullen veel realen moeten besteed worden om de manschappen te lichten, uit te rusten, te wapenen en aan de kruitstocht te onderwerpen.

Eene tweede vraag, die van geen geringer aanbelang is, komt nu voor. Zullen de Carlisten aan dit leger den tijd gunnen om zich in te richten?

Quien sabe? Men zegt dat zij het voornemen koesteren twee kolommen, elk 10,000 man sterk, tot onder Madrid vooruit te zenden.

Indien zij die beweging kunnen volbrengen, indien zij voldoende strijdmachten bezitten om 20,000 man tot onder Madrid te zenden, en hunne operatiën kunnen blijven voortzetten, hetzij in Catalonië, hetzij in de Baskische provincie, dan zou waarschijnlijk de burgerij van Madrid de Carlisten met open armen ontvangen, uit haat tegen de *communards*, die hunne stad met verbranding, plundering en ondergang bedreigen.

De socialistische dagbladen, doen met hunne hevige aanrandingen zovoel goed aan de zaak van don Carlos, als zij hunne eigene zaak benadeelen; want vele eerlijke lieden brengen hunne politieke gevoelens ten offer, aan het verlangen of beter aan de noodzakelijkheid om onder een regelmatig gouvernement te leven, en hierbij bescherming te vinden.

DE CARLISTEN.

Het hoofdkwartier van generaal Dorregarrey is op 4 maart van San Esteban naar Estella overgebracht, daar die stad dicht bij de Ebre gelegen is en als oorlogspunt, van groote aangelegenheid is.

Generaal Dorregarrey, de hoofdbevelhebber der carlistische troepen, heeft zich de militaire operatiën in Navarra voorbehouden, terwijl generaal Vallespina, in de provincie Guipuzcoa het bevel voert. Vandaag zijn die twee generaals de volstrekte meesters van het geheele land, want nergens kan men een gouvernementssoldaat aantreffen.

Al de douanenposten langsheen de Bidassoa, grensvrijer tusschen Frankrijk en Spanje, van aan Irun tot Interlassa, zijn vernield en gevolglijk geheel verlaten. De carlistische benden ontmoeten er geen hoegenaamden hinderpaal.

De benden van Sororieta, was op 3 maart aan het manoeuvreren op het *ayuntamiento* plein (groot markt) te Vera. Van die bende maakt den eerw, geestelijke Orio eenvoudig deel als aalmoesener. Het is een man van rond de 50 jaren, ernstig en van zeer menschlievende gevoelens.

Een der carlistische opper-officiers die in dit district het bevel voert, terwijl zijn hoofdkwartier te Echolar ligt, is kolonel Martinez. Hij nam deel aan den oorlog van 1837, onder Cabrera.

Het feit dat door de dagbladen van Madrid is medegedeeld, over de fusilleering van twee vrouwen door den geestelijke Santa-Cruz is geheel valsch. Santa Cruz, oafent bij de bende van Pisagorra dezelfde bediening uit welke M. Orio bij die van Sororieta vervult, namelijk die van aalmoesener. Het feit zelve, is geheel onwaar, want er is niemand gefusileerd in de omstreken van Azpeita, noodzakelijkheid waartoe de Carlisten ook maar zelden toevlucht nemen.

Al de bijzonderste steden van Navarra en Guipuzcoa zijn in het bezit der Carlisten en de rijke inwoners van Pampeluna ontwijken de stad, naarmate de Carlisten dezelve nauwer insluiten. De eene bevelen zich naar San-Sebastian en de andere verlaten Spanje en gaan naar Bayonne wonen. De uitgewekene familiën worden op eenige honderdtallen begroot.

VEILIGHEID IN SPANJE.

In eene partikuliere korrespondentie aan *Paris-Journal* komt het volgende verhaal voor, dat als een voorbeeld der veiligheid in Spanje kan aanzien worden.

Een dezer dagen hield de morgentrein in de statie van Valladolid stil.

Een der bedienenden riep: Valladolid! twintig minuten oponthoud.

Niemand vertoonde zich echter aan de portels om uit te slappen.

Dit kwam aan de aanwezigen zonderling voor. Men naderde den trein, keek door de raamken. Er is niemand te zien, al de waggons zijn ledig.

De portels worden opengemaakt en nu vindt men al de reizigers zoo goed mogelijk onder de banken weggekropen zittende.

Daar op den trein, van aan de grenzen af, gedurig geweerschoten gelost werden, hadden de reizigers het voorzichtig geoordeeld zich hieraan, door dit verstekken, zoo weinig mogelijk bloot te stellen. Het kostte veel moeite om hen hunne schuilplaats te doen verlaten en hen te doen begrijpen dat het gevaar verdwenen was.

TE MADRID.

Er heerscht eene groote opgewondenheid te Madrid.

De soldaten loopen er door de stad, met de roode muts der sanskulloten gedekt en reeds hebben er eenige wanordeligheden plaats gehad in de voorsteden.

De lucht riekt naar oproer en naar alle waarschijnlijkheid zal er kortelings iets buitengewoons te Madrid plaats grijpen.

De mannen der orde vergaderen en tellen elkander. De verdedigingsbond sluit zich nauwer aan, om gezamenlijk eigendom en personen te verdedigen.

Havelooze benden doorkruisen de straten, zwaaien met stokken en *escopetas* (verouderde geweren) boven het hoofd en braken alle soorten van bedreigingen uit. Indien dan M. Castelar poogt de burgerij te ontwapenen en hen zonder verdediging aan het schim over te laten, is een burgeroorlog in de hoofdstad onvermijdelijk.

ROND PAMPELUNA.

Donderdag avond, rond 5 ure, is de brigade van Fontana te Irun aangekomen. Zij bestaat uit 550 soldaten der linietroepen van het regiment *Constitution*, uit 50 *miguelets*, of soldaten der provincie Guipuzcoa, uit 25 man der artillerie met twee berghouwiters en uit 20 ruiters. De luitenant der ruiters bevelvoert over den troep, daar er geen enkel officier der artillerie ook dienst doet.

De brigade laat veel te wenschen over, onder opzicht van uitrusting en manschappen. De meeste buoner zijn baardelooze jongelingen, waaronder hier en daar een oud krijger verdeeld is. De kanonniers zijn in een deerlijken toestand en leveren het bewijs der wanorde welke in dit korps heerscht. De twee houwiters, doch kleine muidieren getrokken, zien er uit als twee ellendige kindertuigen. In plaats van op de prachtige paarden, die verleden jaar de brigade van Primo Rivero onderscheiden, zijn de ruiters van Fontana op magere diertjes gezeten, die den schijn hebben aan eenen troep barakspelers te hebben toebehoord.